

$$\Rightarrow \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} \mu(A \cap T^{-k}(B)) \nu((\gamma \circ S^{-k})(\gamma)) \rightarrow \mu(A) \mu(B)$$

Επίσης οι (X, \mathcal{A}, μ, T) είναι ερгодικό.

2) \Rightarrow 5) Έστω $f: X \rightarrow \mathbb{C}$ μετρήσιμη τ.ω. $U_T f = f \circ T = \lambda f$ για κάποιο λ

Πρέπει $|\lambda| = 1$. Θετούμε $g(x, y) = f(x) \overline{f(y)}$, $(x, y) \in X \times X$

$$g \circ (T \times T)(x, y) = g(Tx, Ty) = f(Tx) \overline{f(Ty)} = \lambda f(x) \overline{\lambda f(y)} = |\lambda|^2 f(x) \overline{f(y)} = f(x) \overline{f(y)}$$

Η $g: X \times X \rightarrow \mathbb{C}$ είναι αναλλοίωτη για τον $T \times T$ άρα πρέπει να είναι σταθερή σ.π. Επίσης οι f είναι σταθερή σ.π.

Ορισμός Μια ακολουθία $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ στο \mathbb{C} καλείται

θετικά ορισμένη αν για κάθε $n \in \mathbb{N}$ και $\forall z_1, \dots, z_n \in \mathbb{C}$

$$\text{πάρει} \sum_{k=1}^n \sum_{m=1}^n a_{k-m} z_k \overline{z_m} \geq 0$$

μάθημα 13
19/11/18

Ισοδύναμα: $\forall n \in \mathbb{N}$, $\forall z_1, \dots, z_n \in \mathbb{C}$

$$[\overline{z_1}, \dots, \overline{z_n}] \begin{bmatrix} a_0 & a_1 & \dots & a_{n-1} \\ a_{-1} & \dots & \dots & a_0 \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ a_{-n+1} & \dots & a_{-1} & a_0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} z_1 \\ \vdots \\ z_n \end{bmatrix} \geq 0$$

Θεώρημα (Herglotz)

Μια ακολουθία $(a_n)_{n \in \mathbb{Z}}$ είναι θετικά ορισμένη αν υπάρχει θετικό πεπερασμένο μέτρο μ στον μετρήσιμο χώρο $(\mathbb{T}, \mathcal{B}(\mathbb{T}))$ τ.ω. $\hat{\mu}(n) = a_n$ $\forall n \in \mathbb{Z}$

Έστω (X, \mathcal{A}, μ, T) σ.δ.μ. Έστω $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$

$$\text{Έστω } a_n = \begin{cases} \langle U_T^n f, f \rangle, & n \in \mathbb{N} \cup \{0\} \\ \langle f, U_T^{-n} f \rangle, & -n \in \mathbb{N} \end{cases}$$

Τότε η a_n είναι θετικά ορισμένη

απόδειξη Έστω $n \in \mathbb{N}$, $z_1, \dots, z_n \in \mathbb{C}$

$$\begin{aligned} \sum_{k=1}^n \sum_{m=1}^n a_{k-m} z_k \overline{z_m} &= \sum_{k=1}^n \sum_{m=1}^k \langle U_T^{k-m} f, f \rangle z_k \overline{z_m} + \sum_{k=1}^{n-1} \sum_{m=k+1}^n \langle f, U_T^{m-k} f \rangle z_k \overline{z_m} \\ &= \sum_{k=1}^n \sum_{m=1}^k \int f \circ T^{k-m} \overline{f} d\mu z_k \overline{z_m} + \sum_{k=1}^{n-1} \sum_{m=k+1}^n \int f \cdot \overline{f \circ T^{m-k}} d\mu z_k \overline{z_m} = \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
& \stackrel{\text{orth}}{=} \sum_{k=1}^n \sum_{m=1}^k \int f_0 T^k \bar{f}_0 T^m d\mu z_k \bar{z}_m + \sum_{k=1}^{n-1} \sum_{m=k+1}^n \int f_0 T^k \overline{f_0 T^m} d\mu z_k \bar{z}_m \\
& = \sum_{k=1}^n \sum_{m=1}^n \langle f_0 T^k, f_0 T^m \rangle z_k \bar{z}_m = \\
& = \sum_{k=1}^n \sum_{m=1}^n \langle z_k U_T^k f, z_m U_T^m f \rangle = \left\langle \sum_{k=1}^n z_k U_T^k f, \sum_{m=1}^n z_m U_T^m f \right\rangle = \\
& = \left\| \sum_{k=1}^n z_k U_T^k f \right\|_2^2 \geq 0.
\end{aligned}$$

Από Θεώρημα Herglotz \exists μετρητικό μέτρο στον $(\mathbb{T}, \mathcal{B}(\mathbb{T}))$ τ.ω.

$$\hat{\mu}_f(n) = \begin{cases} \langle U_T^n f, f \rangle & n \in \mathbb{N} \cup \{0\} \\ \langle f, U_T^n f \rangle & -n \in \mathbb{N} \end{cases}$$

Το μετρητικό μέτρο φασματικό μέτρο τω f .

Λήμμα Έστω $f \in L^2(X, \mathbb{A}, \mu)$

$$(i) \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} \langle U_T^n f, f \rangle e^{int} \rightarrow \mu_f(\{t\}) \quad \forall t \in \mathbb{T}$$

$$(ii) \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} |\langle U_T^n f, f \rangle|^2 \rightarrow \sum_{t \in \mathbb{T}} (\mu_f(\{t\}))^2$$

απόδειξη (i) Έστω $t \in \mathbb{T}$. $\lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} \langle U_T^n f, f \rangle e^{int} =$

$$= \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} \hat{\mu}_f(n) e^{int} = \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} \int_{\mathbb{T}} e^{-ins} d\mu_f(s) e^{int} =$$

$$= \lim_{N \rightarrow \infty} \int_{\mathbb{T}} \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} e^{-in(s-t)} d\mu_f(s) = \lim_{N \rightarrow \infty} \int_{\mathbb{T}} \frac{1}{N} \frac{1 - e^{-iN(s-t)}}{1 - e^{-i(s-t)}} d\mu_f(s) +$$

$$+ \mu_f(\{t\})$$

$$\frac{1}{N} \left| \frac{1 - e^{-iN(s-t)}}{1 - e^{-i(s-t)}} \right| \leq \frac{2}{N} \frac{1}{|1 - e^{-i(s-t)}|} \xrightarrow{N \rightarrow \infty} 0$$

$$\frac{1}{N} \left| \frac{1 - e^{-iN(s-t)}}{1 - e^{-i(s-t)}} \right| = \frac{1}{N} \left| \sum_{k=0}^{N-1} e^{-ik(s-t)} \right| \leq 1$$

Από Θεώρημα κυριαρχίας ορίσματος

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \int_{\mathbb{T}} \frac{1}{N} \frac{1 - e^{-iN(s-t)}}{1 - e^{-i(s-t)}} d\mu(s) = 0$$

$$\left(\hat{\mu}_f(0) = \mu_f(\{0\}) \quad \hat{\mu}_f(0) = \mu_f(\mathbb{T}) \right)$$

$$(ii) \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} |\langle U_T^n f, f \rangle|^2 = \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} \left| \int_{\mathbb{T}} e^{-ins} d\mu_f(s) \right|^2 =$$

$$= \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} \int_{\mathbb{T}} e^{-ins} d\mu_f(s) \int_{\mathbb{T}} e^{int} d\mu_f(t) =$$

$$= \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} \int_{\mathbb{T}} \int_{\mathbb{T}} e^{in(t-s)} d\mu_f(s) d\mu_f(t) =$$

$$= \iint_{\mathbb{T}^2} \frac{1}{N} \frac{1-e^{iN(t-s)}}{1-e^{i(t-s)}} d\mu_f(s) d\mu_f(t) + \iint_{\mathbb{T}^2} \delta(s,t) d\mu_f(s) d\mu_f(t)$$

$$\frac{1}{N} \frac{1-e^{iN(t-s)}}{1-e^{i(t-s)}} \rightarrow 0 \text{ για } t \neq s \text{ και } \frac{1}{N} \left| \frac{1-e^{iN(t-s)}}{1-e^{i(t-s)}} \right| \leq 1$$

άρα από θεωρήματα κυριαρχίας σιγής

$$\iint_{\mathbb{T}^2} \frac{1}{N} \frac{1-e^{iN(t-s)}}{1-e^{i(t-s)}} d\mu_f(s) d\mu_f(t) \rightarrow 0$$

$$\text{Τέλος από Fubini: } \mu_f \times \mu_f(\mathbb{T}^2 / t=s) = \int_{\mathbb{T}} \mu_f(\mathbb{T}+s) d\mu_f(t) =$$

$$= \sum_{t \in \mathbb{T}} (\mu_f(\mathbb{T}+t))^2$$

απόδειξη θεωρήματος συνέχειας

5) \Rightarrow 1) Για να δείξουμε mixing αρκεί v.s.o.

$$\frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} |\langle U_T^k f, g \rangle - \langle f, \mathbb{1}_X \rangle \langle \mathbb{1}_X, g \rangle| \rightarrow 0 \quad \forall f, g \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$$

Πράγματι, τότε για $f = \mathbb{1}_A, g = \mathbb{1}_B, A, B \in \mathcal{A}$:

$$\frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} |\langle U_T^k f, g \rangle - \langle f, \mathbb{1}_X \rangle \langle \mathbb{1}_X, g \rangle| = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \left| \int \mathbb{1}_A \circ T^k \mathbb{1}_B d\mu - \int \mathbb{1}_A d\mu \int \mathbb{1}_B d\mu \right|$$

$$= \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} |\mu(T^{-k}(A) \cap B) - \mu(A)\mu(B)|$$

$$\text{αρκεί v.s.o. } \sum_{k=0}^{N-1} |\langle U_T^k f, f \rangle - \langle f, \mathbb{1}_X \rangle \langle \mathbb{1}_X, f \rangle| \rightarrow 0 \quad \forall f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$$

Πράγματι, αυτό ανασκευάζεται εύκολα από την ταυτότητα:

$$4\langle f, g \rangle = \langle f+g, f+g \rangle - \langle f-g, f-g \rangle + i\langle f+ig, f+ig \rangle - i\langle f-ig, f-ig \rangle$$

Τέλος, αρκεί να δείξουμε την $*$ για $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$ με $\int f d\mu = 0$.

$$\text{Πράγματι } \langle U_T^k f, f \rangle - \langle f, \mathbb{1}_X \rangle \langle \mathbb{1}_X, f \rangle =$$

$$= \langle U_T^n f - \langle f, U_T \rangle U_T, f \rangle \stackrel{(1)}{=} \langle U_T^n f - \langle f, U_T \rangle U_T, f - \langle f, U_T \rangle U_T \rangle$$

$$\stackrel{(1)}{\langle U_T^n f - \langle f, U_T \rangle U_T, \langle f, U_T \rangle U_T \rangle} = \langle f, U_T \rangle \int [U_T^n f - \langle f, U_T \rangle U_T] d\mu$$

$$= \langle f, U_T \rangle \left(\int U_T^n f d\mu - \langle f, U_T \rangle \right) = \langle f, U_T \rangle \left(\int f d\mu - \int f d\mu \right) = 0$$

$$\text{Hence } \int U_T^n f - \langle f, U_T \rangle U_T d\mu = 0$$

Απόδειξη δεξιάς να δείξουμε ότι για $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$ με $\int f d\mu = 0$

$$\frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} |\langle U_T^k f, f \rangle| \rightarrow 0 \iff \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} |\langle U_T^k f, f \rangle|^2 \rightarrow 0$$

Εστω $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$ με $\int f d\mu = 0$. Εστω με το φασματικό μέτρο του f . Από το Λήμμα (i) για $t=0$ Εστω $F = \{h \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu) / U_T h = h\}$

$$\text{V Newmann } \left\| \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} U_T^k f - P_F(f) \right\|_2 \rightarrow 0$$

αλλά

$$\left| \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \langle U_T^k f, f \rangle - \langle P_F(f), f \rangle \right| = \left| \langle \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} U_T^k f - P_F(f), f \rangle \right|$$

$$\leq \left\| \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} U_T^k f - P_F(f) \right\|_2 \|f\|_2 \rightarrow 0$$

$$\frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \langle U_T^k f, f \rangle \rightarrow \langle P_F(f), f \rangle = \langle P_F(f), P_T(f) \rangle + \langle P_F(f), f - P_T(f) \rangle$$

$$= \|P_F(f)\|_2^2. \text{ Από το Λήμμα (i) } \mu_f(\{0\}) = \|P_{F_0}(f)\|_2^2$$

Γράφουμε $\forall t h = e^{it} U_T h, t \in \pi$. Τότε $\langle U_T^n f, f \rangle = \langle V_T^n f, f \rangle$

Ο V_t είναι ισομετρία από αριστερά

$$\text{V Newmann: } \left\| \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} V_t^k f - P_{F_t}(f) \right\|_2 \rightarrow 0$$

$$\text{οπω } F_t := \{h \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu) / V_t h = h\} = \{h \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu) / e^{it} U_T h = h\} =$$

$$= \{h \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu) / U_T h = e^{-it} h\}$$

$$\text{Οπως πριν } \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \langle U_T^k f, f \rangle e^{ikt} = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \langle V_t^k f, f \rangle \rightarrow \langle P_{F_t}(f), f \rangle =$$

$$= \|P_{F_t}(f)\|_2^2. \text{ Από από το (i) του Λήμματος: } \mu_f(\{t\}) = \|P_{F_t}(f)\|_2^2$$

Αν οι μόνες ιδιοσυμφορίες του U_T είναι οι σχεδόν παντού σταθερές

τότε $F_t = \{0\} \forall t \in \pi \setminus \{0\}$, $P_{F_t}(f) = 0 \forall t \in \pi \setminus \{0\}$

Για $t=0$: $F_0 = \{\text{σταθερές σε } L^2\}$, $P_{F_0}(f) = \int f d\mu = 0$

$$\text{Αρα } \sum_{t \in \pi} |\mu_f(\{t\})|^2 = \sum_{t \in \pi} \|P_{F_t}(f)\|_2^4 = \sum_{t \in \pi} 0 = 0$$

Από το (ii) του Λήμματος έχουμε ότι $\frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \langle U_T^k f, f \rangle \rightarrow 0$

Παραδείγματα

- 1) $X = \mathbb{T}$, $A = \mathcal{B}(\mathbb{T})$, $\mu = \lambda_{\mathbb{T}}$, $T(x) = x + \alpha \pmod{1}$ δεν είναι αδρανής mixing για κανένα α . Διότι το $(X \times X, A \otimes A, \mu \times \mu, T \times T)$ δεν είναι ερгодικό. Διότι $f(x, y) = e^{2\pi i(x-y)}$ είναι αναλλοίωτη αλλά όχι σταθερή.
Γενικά, αν $X = G$ συμπαγής ομάδα, $\mu = \lambda_G$ και $T(x) = ax$, οπού $a \in G$ τότε το $(X, \mathcal{B}(X), \mu, T)$ δεν είναι ποτέ αδρανής mixing.
Αποδεικνύεται παρόμοια με χρήση χαρακτηριστικών ανώ για το εκθετικό.
- 2) Επιμορφισμοί των d -τορών \mathbb{T}^d . Αν A είναι $d \times d$ πίνακας με $A_{ij} \in \mathbb{Z}$ τότε η $T(x) = Ax \pmod{1}$ $x \in \mathbb{T}^d$ ορίζει μετασχηματισμό των \mathbb{T}^d και όταν $\det(A) \neq 0$ ο T διασπείρει το μέτρο Lebesgue $\lambda_{\mathbb{T}^d}$. Το σύστημα $(\mathbb{T}^d, \mathcal{B}(\mathbb{T}^d), \lambda_{\mathbb{T}^d}, T)$ είναι κοχρηά mixing ανν είναι αδρανής mixing ανν είναι ερгодικό ανν καμία ιδιοτιμή του A δεν είναι ρίζα της μονάδας.
- 3) Bernoulli shift είναι πάντα κοχρηά mixing.
- 4) Markov shift είναι κοχρηά mixing ανν είναι αδρανής mixing ανν ο πίνακας P είναι ανάγωγος και μη-περιοδικός, δηλαδή $\exists n \in \mathbb{N}$ τ.ω. $P^n_{ij} > 0 \quad \forall (i, j) \in S$

απόδειξη παραδείματος 2

μάθημα 14°
21/11/18

Αν το σύστημα είναι mixing, τότε είναι ερгодικό και άρα καμία ιδιοτιμή του A δεν μπορεί να είναι ρίζα της 1.

Αντιστροφή, έστω ότι καμία ιδιοτιμή του A δεν είναι ρίζα της μονάδας

Θα δείξουμε ότι $\langle U_T^n f, g \rangle \rightarrow \langle f, \mathbb{1}_X \rangle \langle \mathbb{1}_X, g \rangle \quad \forall f, g \in L^2(X, A, \mu)$

Τότε για $f = \mathbb{1}_A$ και $g = \mathbb{1}_B$ $\langle U_T^n f, g \rangle = \mu(T^{-n}(A) \cap B)$

$\langle f, \mathbb{1}_X \rangle = \mu(A)$, $\langle \mathbb{1}_X, g \rangle = \mu(B)$

Ορίζουμε $H_m = \{ f \in L^2(X, A, \mu) / \langle U_T^n f, e_m \rangle \rightarrow \langle f, \mathbb{1}_X \rangle \langle \mathbb{1}_X, e_m \rangle \}$
οπου $e_m(x) = e^{2\pi i \langle m, x \rangle}$ για $m \in \mathbb{Z}^d$, $x \in \mathbb{T}^d$

Όταν $m = (0, 0, \dots, 0)$ $\langle U_T^n f, e_m \rangle = \int U_T^n f d\mu = \int f d\mu$

$\langle f, \mathbb{1}_X \rangle = \int f d\mu$, $\langle \mathbb{1}_X, e_m \rangle = \langle \mathbb{1}_X, \mathbb{1}_X \rangle = 1$

Άρα για $m = 0$ έχουμε ότι $H_m = L^2(X, A, \mu)$

Έστω $m \in \mathbb{Z}^d \setminus \{0\}$. Ισχυρισμοί: H_m είναι κλειστός γραμμικός υπόχωρος των $L^2(X, A, \mu)$. Απόδειξη: Οτι είναι γραμμικός υπόχωρος είναι προφανές από την γραμμικότητα των U_T και του εσωτερικού

γραμμών ως προς την μετρομετρική. Για το ότι είναι κλειστός, έχουμε:

Εστω $f_j \in H_m \forall j \in \mathbb{N}$ τ.ω. $\|f_j - f\|_2 \rightarrow 0$ για κάποια $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$.

Γνωρίζουμε ότι $\forall j \in \mathbb{N} \langle U_T^n f_j, e_m \rangle \rightarrow 0$ καθώς $n \rightarrow \infty$, επειδή
 $\langle \mathbb{1}_x, e_m \rangle = \int \bar{e}_m d\lambda_{\pi^d} = 0$ αφού $m \neq 0$.

Εστω ε>0. Εστω $j \in \mathbb{N}$ τ.ω. $\|f_j - f\|_2 < \frac{\varepsilon}{2}$. $\exists n_0 \in \mathbb{N}$ τ.ω.

$|\langle U_T^n f_j, e_m \rangle| < \frac{\varepsilon}{2} \forall n \geq n_0$. Τότε για $n \geq n_0$:

$$\begin{aligned} |\langle U_T^n f, e_m \rangle| &\leq |\langle U_T^n f - U_T^n f_j, e_m \rangle| + |\langle U_T^n f_j, e_m \rangle| < \\ < |\langle U_T^n (f - f_j), e_m \rangle| + \frac{\varepsilon}{2} &\leq \|U_T^n (f - f_j)\|_2 \|e_m\|_2 + \frac{\varepsilon}{2} = \\ = \|f - f_j\|_2 \cdot 1 + \frac{\varepsilon}{2} &< \varepsilon \end{aligned}$$

Πομπή 2 $e_k \in H_m \forall k \in \mathbb{Z}^d$. Απόδειξη: Θέλουμε v.d.o

$\langle U_T^n e_k, e_m \rangle \rightarrow 0$.

$$\langle U_T^n e_k, e_m \rangle = \int e_k \circ T^n \bar{e}_m d\lambda_{\pi^d} = \int e^{2\pi i \langle k, T^n x \rangle - 2\pi i \langle m, x \rangle} dx$$

$$= \int_{\mathbb{T}^d} e^{2\pi i \langle (A^*)^n k - m, x \rangle} dx = \begin{cases} 1, & (A^*)^n k = m \\ 0, & \text{αλλιώς} \end{cases}$$

Η ισότητα $(A^*)^n k = m$ μπορεί να ισχύει για το ποσό ένα $n \in \mathbb{N}$

Διότι αν $(A^*)^{n_1} k = m = (A^*)^{n_2} k \Rightarrow (A^*)^{|n_1 - n_2|} k = k$

Αν $n_1 \neq n_2$ τότε το k (που είναι $k \neq 0$ γιατί $m \neq 0$) είναι ιδιοδιάνοξη του $(A^*)^{|n_1 - n_2|}$ για την ιδιοτιμή 1. Άρα και ο $A^{|n_1 - n_2|}$ έχει ιδιοτιμή

το 1 και άρα ο A έχει ιδιοτιμή κάποια ρίζα της μονάδας. Άρα

Αρα $(A^*)^{n_1} k = m = (A^*)^{n_2} k \Rightarrow n_1 = n_2$. Άρα $\langle U_T^n e_k, e_m \rangle \neq 0$ για

το ποσό ένα $n \in \mathbb{N}$. Επομένως $\langle U_T^n e_k, e_m \rangle \rightarrow 0$ καθώς $n \rightarrow \infty$

Αρα $e_k \in H_m$. Αφού $e_k, k \in \mathbb{Z}^d$ είναι ορθοκανονική βάση του

$L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$ από πομπή 1 και πομπή 2 έπεται ότι $H_m = L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$

$\forall m \in \mathbb{Z}$. Δηλ. $\langle U_T^n f, e_m \rangle \rightarrow \langle f, \mathbb{1}_x \rangle \langle \mathbb{1}_x, e_m \rangle \forall f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$

$\forall m \in \mathbb{Z}^d$. Εστω $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$. $H_f = \{g \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu) : \langle U_T^n f, g \rangle \rightarrow \langle f, \mathbb{1}_x \rangle \langle \mathbb{1}_x, g \rangle\}$

Τότε $e_m \in H_f$. Ο H_f είναι επίσης κλειστός γραμμικός υποχώρος του

$L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$ άρα $H_f = L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$. Αυτό ισχύει $\forall f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$

άρα δείχνουμε ότι $\langle U_T^n f, g \rangle \rightarrow \langle f, \mathbb{1}_x \rangle \langle \mathbb{1}_x, g \rangle \forall f, g \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$

Πομπή $\forall k \in \mathbb{N}, k \neq 1$ η απεικόνιση $T_k(x) = kx \pmod{1}$ είναι ισχυρά mixing (με μέτρο Lebesgue ($d=1$))

απόδειξη παραδείγματος 3

Εστω S πεπερασμένο αλφάβητο, $p = (p_s)_{s \in S}$, διάνομα πιθανότητας, $\sum_{s \in S} p_s = 1$. Εστω $X = S^{\mathbb{N}}$, $\mathcal{A} = \sigma(\{X_n \in X / x_1 = i_1, \dots, x_n = i_n\} / n \in \mathbb{N}, i_1, \dots, i_n \in S$

$T: X \rightarrow X$ το shift, δηλ $(T(x))_n = x_{n+1}$ και μ το μέτρο που καθορίζεται μονοσήμαντα $\mu(\{X_n \in X / x_1 = i_1, \dots, x_n = i_n\}) = p_{i_1} \dots p_{i_n}$, $\forall n \in \mathbb{N}$, $i_1, \dots, i_n \in S$. Το (X, \mathcal{A}, μ, T) είναι σ.δ.μ. και μάλλον ερгодικό.

Είναι και ισχυρά mixing. Για να δείξουμε ότι το σύστημα είναι mixing αρκεί ν.δ.α $\mu(A \cap T^{-n}(B)) \rightarrow \mu(A)\mu(B)$ για A και B κλίμακες παρτι αυτοί αποτελούν ημιαξίωμα που εφ. ορισμοί παράγει των A .

Εστω $A = \{X_n \in X / x_1 = i_1, \dots, x_n = i_n\}$ και $B = \{X_n \in X / x_1 = j_1, \dots, x_m = j_m\}$ με $n, m \in \mathbb{N}$, $i_1, \dots, i_n, j_1, \dots, j_m \in S$.

$$\mu(A \cap T^{-n}(B)) = \mu(\{X_n \in X / x_1 = i_1, \dots, x_n = i_n, x_{n+1} = j_1, \dots, x_{n+m} = j_m\}) = \mu \cup_{s_1, s_2, \dots, s_{k-n}} \{X_n \in X / x_1 = i_1, \dots, x_n = i_n, x_{n+1} = s_1, \dots, x_k = s_{k-n}, x_{k+1} = j_1, \dots, x_{k+m} = j_m\}$$

$$= \sum_{s_1 \in S} \dots \sum_{s_{k-n} \in S} \mu(\{X_n \in X / x_1 = i_1, \dots, x_n = i_n, x_{n+1} = s_1, \dots, x_k = s_{k-n}, x_{k+1} = j_1, \dots, x_{k+m} = j_m\})$$

$$= \sum_{s_1 \in S} \dots \sum_{s_{k-n} \in S} p_{i_1} p_{i_2} \dots p_{i_n} p_{s_1} \dots p_{s_{k-n}} p_{j_1} \dots p_{j_m}$$

$$= p_{i_1} \dots p_{i_n} \left(\sum_{s_1 \in S} p_{s_1} \right) \left(\sum_{s_2 \in S} p_{s_2} \right) \dots \left(\sum_{s_{k-n} \in S} p_{s_{k-n}} \right) p_{j_1} \dots p_{j_m} =$$

$$= p_{i_1} \dots p_{i_n} p_{j_1} \dots p_{j_m} = \mu(A)\mu(B), \text{ για } k \geq n.$$

Γενίκευση Εστω (Ω, \mathcal{F}, P) χώρος πιθανότητας, (S, \mathcal{S}) μετρήσιμος χώρος και $f_1, f_2, \dots: \Omega \rightarrow S$ ακολουθία μετρήσιμων συναρτήσεων τ.ω. $\forall n \in \mathbb{N}, \forall A_1, \dots, A_n \in \mathcal{S}$ $P(f_1 \in A_1, \dots, f_n \in A_n) = \prod_{j=1}^n P(f_j \in A_j)$

Ορίζουμε $X = S^{\mathbb{N}}$, $\mathcal{A} = \sigma(\{X_n \in X / x_1 \in A_1, \dots, x_n \in A_n\} / n \in \mathbb{N}, A_1, \dots, A_n \in \mathcal{S}$
 $T: X \rightarrow X$ το shift $(T(x))_n = x_{n+1}$. Ορίζουμε $f: \Omega \rightarrow X$ με $f(\omega) = (f_1(\omega), f_2(\omega), \dots)$ και $\mu = f_* P$, δηλ $\mu(\{X_n \in X / x_1 \in A_1, \dots, x_n \in A_n\}) = P(\{\omega \in \Omega / f_1(\omega) \in A_1, \dots, f_n(\omega) \in A_n\}) = \prod_{j=1}^n P(f_j \in A_j)$. Το (X, \mathcal{A}, μ, T) είναι mixing σ.δ.μ.

απόδειξη: ομοια με την περίπτωση του Bernoulli shift.

απόδειξη παραδείγματος 4

Έστω S πεπερασμένο σύστημα. Έστω $P = (P_{ij})_{i,j \in S}$ στοιχειώδης πίνακας
δηλαδή $P_{ij} \geq 0 \quad \forall i, j \in S$ και $\sum_{j \in S} P_{ij} = 1 \quad \forall i \in S$

Έστω $P = (P_s)_{s \in S}$ τ.ω. $P_s \geq 0 \quad \forall s \in S$ και $\sum_{s \in S} P_s = 1$ και τ.ω. $pP = p$

Εάν $\sum_{i \in S} p_i P_{ij} = p_j \quad \forall j \in S$. Τότε ορίζεται ένα μέτρο στον μετρήσιμο

χώρο (X, \mathcal{A}) όπου $X = S^{\mathbb{N}}$ με $\mu(\{x \in X / x_0 = i_0, \dots, x_n = i_n\}) =$

$= p_{i_0} p_{i_1} p_{i_2} \dots p_{i_{n-1}} p_{i_n} \quad \forall n \in \mathbb{N}$ και $\forall i_0, i_1, \dots, i_n \in S$

$T: X \rightarrow X$ το shift. Το (X, \mathcal{A}, μ, T) είναι σ.δ.μ.

Πρόταση Υποθέτουμε ότι $P_s > 0 \quad \forall s \in S$. Τα εξής είναι ισοδύναμα:

(1) Το σύστημα είναι mixing

(2) Το σύστημα είναι ασθηνής mixing

(3) Ο P είναι αναγωγός και απεριοδικός, δηλ. $\exists m \in \mathbb{N}$ τ.ω. $P_{ij}^m > 0 \quad \forall i, j \in S$

(4) $P_{ij}^n \rightarrow P_j$ καθώς $n \rightarrow \infty \quad \forall i, j \in S$

απόδειξη (1) \Rightarrow (2) ισχύει πάντα.

(2) \Rightarrow (3) $\forall i, j \in S$ υπάρχει $J_{ij} \in \mathbb{N}$ τ.ω. $d(J_{ij}) = 0$ και

$\mu([i] \cap T^n [j]) \rightarrow \mu([i]) \mu([j])$ καθώς $n \rightarrow \infty, n \notin J_{ij}$

όπου $[i] = \{x \in X / x_0 = i\}, i \in S$

$\mu([i] \cap T^n [j]) = \mu(\{x \in X / x_0 = i, x_n = j\}) = \mu(\bigcup_{s_1, \dots, s_{n-1} \in S} \{x \in X / x_0 = i, x_1 = s_1, \dots, x_{n-1} = s_{n-1}, x_n = j\})$

$$= \sum_{s_1 \in S} \dots \sum_{s_{n-1} \in S} p_i p_{s_1} p_{s_2} \dots p_{s_{n-1}} p_j = p_i P_j^n$$

Έχουμε ότι $p_i P_j^n \rightarrow p_i p_j$ καθώς $n \rightarrow \infty, n \notin J_{ij}$

Θέτουμε $J = \bigcup_{i,j \in S} J_{ij}$ τότε $d(J) = 0$ και για $n \notin J$ έχουμε

$$P_{ij}^n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} p_j \quad \forall i, j \in S. \text{ Άρα } \exists m \text{ τ.ω. } P_{ij}^m > \frac{1}{2} p_j \quad \forall i, j \in S$$

$\forall n \in [n_0, \infty) \cap \mathbb{N} \setminus J$

Για $m \in [n_0, \infty) \cap \mathbb{N} \setminus J$ έχουμε ότι $P_{ij}^m > 0$

(3) \Rightarrow (4) κλασικό θεώρημα θεωρίας πιθανοτήτων.

(4) \Rightarrow (1) Αρκεί να δείξουμε ότι $\mu(A \cap T^{-k}(B)) \rightarrow \mu(A)\mu(B)$ για
 $A = \{x \in X / x_0 = i_0, \dots, x_n = i_n\}$, $B = \{x \in X / x_0 = j_0, \dots, x_m = j_m\}$
 όπου $n, m \in \mathbb{N} \setminus J$, $i_0, \dots, i_n, j_0, \dots, j_m \in S$.

Έχουμε για k $\mu(A \cap T^{-k}(B)) = \mu(\{x \in X / x_0 = i_0, \dots, x_n = i_n, x_{k+1} = j_0, \dots, x_{k+m} = j_m\})$

$$= \sum_{s_1 \in S} \dots \sum_{s_{k-n-1} \in S} \mu(\{x \in X / x_0 = i_0, \dots, x_n = i_n, x_{n+1} = s_1, \dots, x_{k-1} = s_{k-n-1}, x_k = j_0, \dots, x_{k+m} = j_m\})$$

$$= \sum_{s_1 \in S} \dots \sum_{s_{k-n-1} \in S} P_{i_0 i_0} P_{i_0 i_1} \dots P_{i_{n-1} i_n} P_{i_n s_1} \dots P_{s_{k-n-2} s_{k-n-1}} P_{s_{k-n-1} j_0} P_{j_0 j_1} \dots$$

$$\dots P_{j_{m-1} j_m} = P_{i_0 i_0} P_{i_0 i_1} \dots P_{i_{n-1} i_n} \left(\sum_{s_1 \in S} \dots \sum_{s_{k-n-1} \in S} P_{i_n s_1} \dots P_{s_{k-n-1} j_0} \right) \cdot P_{j_0 j_1} \dots P_{j_{m-1} j_m}$$

$$= P_{i_0 i_0} P_{i_0 i_1} \dots P_{i_{n-1} i_n} \cdot P_{i_n j_0} P_{j_0 j_1} \dots P_{j_{m-1} j_m} \xrightarrow{k \rightarrow \infty}$$

$$\rightarrow \underbrace{P_{i_0 i_0} P_{i_0 i_1} \dots P_{i_{n-1} i_n}}_{\mu(A)} \cdot \underbrace{P_{j_0 j_1} \dots P_{j_{m-1} j_m}}_{\mu(B)} = \mu(A)\mu(B)$$

Άρα το σύστημα είναι mixing.

Γενικευμένα μέσα ερгодικά θεώρηματα

(X, \mathcal{A}, μ, T) σ.δ.μ. Γνωρίζουμε ότι για $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$:

$$\frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} f \circ T^k \xrightarrow{L^2} \tilde{f} \text{ όπου } \tilde{f} \in L^2 \text{ και αναλλοίωτη}$$

$$\text{Όμως έχουμε επίσης ότι } \frac{2}{N(N+1)} \sum_{k=0}^{N-1} k \cdot f \circ T^k \rightarrow \tilde{f}$$

Γενικά, δοθέντος ενός πολυωνύμου $P_n(z) = \sum_{k=0}^{n-1} a_{k,n} z^k$ μπορούμε να

$$\text{σχηματίσουμε τον τελεστή } P_n(U_T) = \sum_{k=0}^{n-1} a_{k,n} U_T^k$$

Υπό ποιες προϋποθέσεις έχουμε ότι $P_n(U_T) f \xrightarrow{L^2} \tilde{f}$, για κάποια $\tilde{f} \in L^2$

Παράδειγμα $a_{k,n} = \frac{1}{n} \quad \forall k \in \{0, \dots, n-1\}$, $n \in \mathbb{N}$ δίνει:

$$P_n(U_T) f = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} U_T^k f = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f \circ T^k$$

Θεώρημα 1 Έστω (X, \mathcal{A}, μ, T) και $P_n(z) = \sum_{k=0}^{d_n} a_{k,n} z^k$, $n \in \mathbb{N}$ τ.ω.

- (1) $P_n(1) = 1$
- (2) $a_{k,n} \geq 0 \quad \forall k \in \{0, \dots, d_n\}, n \in \mathbb{N}$
- (3) $P_n(e^{2\pi i t}) \rightarrow 0 \quad \forall t \in \mathbb{T} \setminus \{z_0\}$

Τότε $P_n(U_T) f \xrightarrow{L^2} P_{F_0}(f) \quad \forall f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$ όπου $F_0 = \{h \in L^2 / (U_T h = h)\}$ και $P_{F_0}(f)$ η προβολή της f στον F_0 .

μαθημα 15°
26/11/18

~~Ευχαίρει δειγματοειδή $\|P_n(U_T) f\|_2^2 = \int_{\mathbb{T}} |P_n(e^{2\pi i t})|^2 d\mu_f(t)$~~

~~για $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$ όπου μ_f είναι το φασματικό μέτρο της f δηλ μ_f θετικό μέτρο στον S^1 , $\hat{\mu}_f(n) = \langle U_T^n f, f \rangle$ $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ και $\hat{\mu}_f(n) = \langle f, U_T^{-n} f \rangle$ $-n \in \mathbb{N}$~~

Θεώρημα 2 Έστω (X, \mathcal{A}, μ, T) ασθενώς mixing σύστημα που διατηρεί το μέτρο. Έστω $a_{k,n} \geq 0, k \in \{0, 1, \dots, d_n\}, n \in \mathbb{N}$ τ.ω.

για $P_n(z) = \sum_{k=0}^{d_n} a_{k,n} z^k$ έχουμε ότι $P_n(1) = 1$ και $P_n(z) \rightarrow 0$ για όλα

τα $z \in S^1$ εκτός από ένα αριθμητικό σύνολο. Τότε για $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$
 $P_n(U_T) f \xrightarrow{L^2} P_{F_0}(f) = \int f d\mu \cdot 1_X$

απόδειξη Θεωρήματος 1

Έστω $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$ $f = g + h$ όπου $g = P_{F_0}(f) \in F_0$ και $h = f - g \perp F_0$

Για την g : $P_n(U_T) g = \sum_{k=0}^{d_n} a_{k,n} U_T^k g = g \sum_{k=0}^{d_n} a_{k,n} = g$

οπότε $\|P_n(U_T) f - P_{F_0}(f)\|_2^2 = \|P_n(U_T) g - g + P_n(U_T) h\|_2^2 = \|P_n(U_T) h\|_2^2 = \int_{\mathbb{T}} |P_n(e^{2\pi i t})|^2 d\mu_h(t)$ *

$P_n(e^{2\pi i t}) \rightarrow 0 \quad \forall t \in \mathbb{T} \setminus \{z_0\}$
 $|P_n(e^{2\pi i t})| \leq \sum_{k=0}^{d_n} a_{k,n} |e^{2\pi i t}|^k = 1 \quad \forall n \in \mathbb{N}, \forall t \in \mathbb{T}$

$P_n(e^{2\pi i z_0}) = 1 \rightarrow 1 \quad n \rightarrow \infty$

Θεώρημα κυριαρχημένων αθροισμάτων: $\int_{\mathbb{T}} |P_n(e^{2\pi i t})|^2 d\mu_h(t) \rightarrow \int_{\mathbb{T}} d\mu_h(\{z_0\})$

Ομως $\mu_h(\{z=0\}) = \|P_{F_0}(h)\|_2^2 = 0$ επειδή $h \perp F_0$

απόδειξη θεωρήματος 2

Το (*) της απόδειξης του θεωρήματος 1, είναι ακριβώς ίδια $P_n(e^{2nit}) \rightarrow 0$ για t εκτός από αριθμητικό σύνολο

$$|P_n(e^{2nit})| \leq \sum_{k=0}^{n-1} a_{k,n} |e^{2nit}|^k = 1 \quad \forall n \in \mathbb{N} \quad \forall t \in \mathbb{T}$$

Αν δείξουμε ότι $\mu_h(A) = 0$ για κάθε αριθμητικό σύνολο τότε θα έχουμε ότι $P_n(e^{2nit}) \rightarrow 0$ μ.π. (γιατί παίρνουμε για A το αριθμητικό σύνολο που δεν έχουμε σιχδέσει.) Για να δείξουμε αυτό, αρκεί ν.δ.ο.

κάθε κωσύνολο έχει $\mu_h(\{t\}) = 0$, γιατί τότε για A αριθμητικό $\mu_h(A) = \sum_{t \in A} \mu_h(\{t\}) = 0$. Ξέρουμε $\mu_h(\{t\}) = \|P_{F_t}(h)\|_2^2$

οπότε $F_t = \{ \varphi \in L^2(X, A, \mu) / U_T \varphi = e^{2nit} \varphi \}$ για $t \in \mathbb{T}$. Αφού το σύστημα είναι ασθενώς μίχινγκ η μόνη ιδιοτιμή των U_T είναι η 1, και $F_t = \{0\} \quad \forall t \neq 0$. Άρα $P_{F_t}(h) = 0$. Για $t = 0$ έχουμε ότι $h \perp F_0$ άρα $P_{F_0}(h) = 0$ άρα $\mu_h(\{t\}) = \|P_{F_t}(h)\|_2^2 = 0 \quad \forall t \in \mathbb{T}$.

Εφαρμογή Για οποιοδήποτε ασθενώς μίχινγκ σύστημα:

$$\frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f_0 T^{2k} \xrightarrow{L^2} \int f d\mu = P_{F_0}(f)$$

Παίρνουμε για $a_{k,n} = \frac{1}{n}$, $k \in \{0, 2, \dots, 2(n-1)\}$, $n \in \mathbb{N}$.

$$P_n(z) = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} z^{2k}, \quad P_n(1) = 1$$

$$P_n(z) = \frac{1}{n} \frac{z^{2n} - 1}{z^2 - 1}, \quad z \neq \pm 1$$

$$|P_n(z)| \leq \frac{1}{n} \cdot \frac{1}{|z^2 - 1|} \rightarrow 0 \quad \forall z \neq \pm 1$$

Άρα εφαρμόζουμε το γενικευμένο μέσο ερгодικό θεώρημα.

Ιδιότητες των Τελεστών Koopmann για ερгодικά συστήματα

Πρόταση Έστω (X, \mathcal{A}, μ, T) ένα ερгодικό σ.δ.μ. και $U_T f = f \circ T$ ο τελεστής Koopmann στον $L^2(X, \mathcal{A}, \mu)$.

(1) Αν λ είναι ιδιοτιμή του U_T και f ιδιοσυνάρτηση τότε $|\lambda| = 1$ και $|f| = c$ μ-σ.π. για κάποιο $c \in \mathbb{R}$.

(2) Ιδιοσυνάρτησεις που αντιστοιχούν σε διαφορετικές ιδιοτιμές είναι ορθογώνιες μεταξύ τους.

(3) Κάθε ιδιοτιμή είναι αληθινή, δηλ. αν $U_T f = \lambda f$ και $U_T g = \mu g$, $f, g \in L^2 \setminus \{0\}$ τότε υπάρχει $c \in \mathbb{C}$ τ.ω. $f = cg$ μ-σ.π.

(4) Το σύνολο των ιδιοτιμών του U_T είναι υποομάδα του S^1 .

Απόδειξη (1) $\|U_T f\|_2 = \|f\|_2$ επειδή U_T ισομετρία $\forall f \in L^2$.
Αν $U_T f = \lambda f$ τότε $\|f\|_2 = \|U_T f\|_2 = |\lambda| \|f\|_2$

Αν $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu) \setminus \{0\}$ δηλ. η f είναι ιδιοσυνάρτηση τότε $\|f\|_2 \neq 0$ άρα $|\lambda| = 1$. Αν $U_T f = \lambda f$, $f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu) \setminus \{0\}$ τότε:

$U_T |f| (x) = |f|(Tx) = |f(Tx)| = |U_T f| (x)$. Επομένως:
 $U_T |f| = |U_T f| = |\lambda f| = |\lambda| |f| = |f|$ ή $|f|$ είναι αναλλοίωτη και άρα σταθερή σχεδόν παντού.

(2) Έστω $\lambda \neq \mu$ και $U_T f = \lambda f$, $U_T g = \mu g$ για $f, g \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu) \setminus \{0\}$.
 $\langle f, g \rangle = \langle U_T f, U_T g \rangle = \langle \lambda f, \mu g \rangle = \lambda \bar{\mu} \langle f, g \rangle$.

Έχουμε $\lambda, \mu \in S^1$. Από (1) $\Rightarrow |\mu| = 1$ άρα $\bar{\mu} = \frac{1}{\mu}$. Τότε $\lambda \neq \mu \Leftrightarrow \lambda \cdot \frac{1}{\mu} \neq 1 \Leftrightarrow \lambda \bar{\mu} \neq 1$
άρα πρέπει $\langle f, g \rangle = 0$.

(3) Έστω λ ιδιοτιμή του U_T και $f, g \in L^2 \setminus \{0\}$ τ.ω. $U_T f = \lambda f$ και $U_T g = \mu g$. Αφού g δεν είναι ταυτοτικά μηδέν έχουμε ότι $|g| = c$ μ-σ.π. και αφού η g δεν είναι μ-σ.π. μηδέν πρέπει $c \neq 0$. Άρα $g \neq 0$ μ-σ.π.

Άρα ορίζεται η f/g . $U_T(f/g) = (f/g) \circ T = \frac{f \circ T}{g \circ T} = \frac{U_T f}{U_T g} = \frac{\lambda f}{\mu g}$

Άρα f/g είναι αναλλοίωτη άρα σταθερή μ-σ.π.

(4) Έστω $\lambda, \mu \in S^1$ ιδιοτιμές του U_T με $U_T f = \lambda f$, $U_T g = \mu g$ με $f, g \in L^2 \setminus \{0\}$. $U_T(fg) = (fg) \circ T = f \circ T \cdot g \circ T = U_T f \cdot U_T g = \lambda f \cdot \mu g = \lambda \mu fg$. Όπως πριν $f \neq 0$ μ-σ.π., $g \neq 0$ μ-σ.π.

και άρα $fg \neq 0$ μ-σ.π. Άρα $\lambda \mu$ ιδιοτιμή του U_T με ιδιοσυνάρτηση fg . Επίσης $U_T \bar{f} = \overline{U_T f} = \overline{\lambda f} = \bar{\lambda} \bar{f} = \bar{\lambda}^{-1} \bar{f}$ και $\bar{f} \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu) \setminus \{0\}$

άρα T^{-1} είναι ιδιοτιμή με ιδιοδιάνοξη \vec{v} . Επίσης 1 είναι ιδιοτιμή του U_T (ακριβώς αντιστοίχως οι ιδιοδιάνοξεις) άρα το σύνολο των ιδιοτιμών του U_T είναι υποομάδα της S

Ορισμός Ένα σ.δ.μ. (X, A, μ, T) λέμε ότι έχει συνεχές φάσμα αν η μόνη ιδιοτιμή του τελεστή Κοορμάντ είναι ο 1 και αυτή είναι απλή.
π.χ κάθε ασθενής mixing έχει συνεχές φάσμα.

Στον αντίποδα:

Ορισμός Ένα σ.δ.μ. (X, A, μ, T) λέμε ότι έχει διακριτό φάσμα αν υπάρχει βάση του $L^2(X, A, \mu)$ από ιδιοδιάνοξεις του U_T .

παραδείγματα: κάθε ερгодική στροφή συμπαγούς ομάδας έχει διακριτό φάσμα (ιδιοδιάνοξεις είναι οι χαρακτήρες της ομάδας)

Παρατήρηση Κάθε υποομάδα του κύκλου είναι το σύνολο ιδιοτιμών για ένα ερгодικό σύστημα και μάλιστα το σύστημα αυτό μπορούμε να το πάρουμε να είναι ερгодική στροφή.

Επαχόμενος μετασχηματισμός - Kakutani Skyscraper

Έστω (X, A, μ, T) σ.δ.μ. και έστω $B \in A$ με $\mu(B) > 0$. Ορίζουμε:

$N_B(x) = \inf \{ n \in \mathbb{N} \mid T^n(x) \in B \}$ Αν $T^n(x) \notin B \forall n \in \mathbb{N}$ τότε

$N_B(x) = +\infty$. Από θεώρημα Poincaré: για σχεδόν κάθε $x \in B$

έχουμε $N_B(x) < +\infty$. Ορίζουμε και $A = B \cap \bigcap_{n \in \mathbb{N}} \bigcup_{m=n}^{\infty} T^{-m}(B) =$

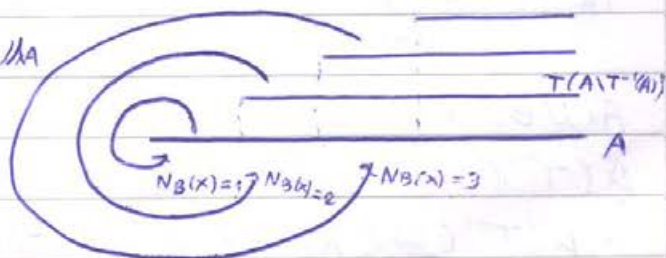
$= B \cap \limsup_n T^{-n}(B)$

Για $x \in A$ ορίζουμε $T_A(x) = T^{N_B(x)}(x)$. Έχουμε $T_A: A \rightarrow A$ $\circ T_A$

λέγεται επαχόμενος μετασχηματισμός

Ορίζουμε $A_A = \{c \in A \mid c \in A\}$

και $\mu_A: A_A \rightarrow [0, 1]$ με $\mu_A(c) = \frac{\mu(c)}{\mu(A)}$, $c \in A_A$

Πρόταση (1) $N_B: X \rightarrow \mathbb{N} \cup \{\infty\}$ και $N_B: A \rightarrow \mathbb{N}$ είναι μετρήσιμες

ως προς τις σ -αλγεβρές \mathcal{A} και \mathcal{A}_A αντίστοιχα

(2) $T_A: A \rightarrow A$ είναι \mathcal{A}_A -μετρήσιμη

(3) $(A, \mathcal{A}_A, \mu_A, T_A)$ είναι ένα σ.δ.μ.

απόδειξη (1) $N_B^{-1}(\{n\}) = \{x \in X \mid T^1(x) \notin B, T^2(x) \notin B, \dots, T^{n-1}(x) \notin B, T^n(x) \in B\}$
 $= T^{-1}(B^c) \cap T^{-2}(B^c) \cap \dots \cap T^{-n+1}(B^c) \cap T^{-n}(B) \in \mathcal{A}$

Για $n = +\infty$ $N_B^{-1}(\{\infty\}) = \bigcap_{n=1}^{\infty} T^{-n}(B^c) \in \mathcal{A}$

Αν περιοριστούμε στο A : $\{x \in A \mid N_B(x) = n\} = A \cap N_B^{-1}(\{n\}) =$
 $= A \cap T^{-1}(B^c) \cap \dots \cap T^{-n+1}(B^c) \cap T^{-n}(B) \in \mathcal{A}_A$

Επειδή $T^{-1}(B^c) \cap \dots \cap T^{-n+1}(B^c) \cap T^{-n}(B) \in \mathcal{A}$

Αρα η $N_B: A \rightarrow \mathbb{N}$ είναι \mathcal{A}_A -μετρήσιμη.

(2) Έστω $C \in \mathcal{A}_A$. $T_A^{-1}(C) = \bigcup_{n=1}^{\infty} T_A^{-1}(C) \cap \{x \in A \mid N_B(x) = n\} =$

$= \bigcup_{n=1}^{\infty} T^{-n}(C) \cap \{x \in A \mid N_B(x) = n\} =$

$= \bigcup_{n=1}^{\infty} \underbrace{T^{-n}(C) \cap T^{-1}(B^c) \cap \dots \cap T^{-n+1}(B^c) \cap T^{-n}(B)}_A \cap A \in \mathcal{A}_A$

(3) Ορίζουμε $A_1 = \{x \in A \mid T(x) \in A\} = A \cap \{x \mid N_B(x) = 1\}$.

$A_n = \{x \in A \mid T(x) \notin A, \dots, T^{n-1}(x) \notin A, T^n(x) \in A\} = A \cap \{x \mid N_B(x) = n\}$

$B_1 = \{x \in X \setminus A \mid T(x) \in A\}$

$B_n = \{x \in X \setminus A \mid T(x) \notin A, \dots, T^{n-1}(x) \notin A, T^n(x) \in A\}$

• $B_1 \cup A_1 = T^{-1}(A)$

• $B_{n+1} \cup A_{n+1} = T^{-1}(B_n)$, $n \in \mathbb{N}$. Πράγματι, $x \in B_{n+1} \cup A_{n+1} \Leftrightarrow$

$\Leftrightarrow T(x) \notin A, T^2(x) \notin A, \dots, T^n(x) \notin A, T^{n+1}(x) \in A$

$x \in T^{-1}(B_n) \Leftrightarrow T(x) \in B_n \Leftrightarrow T(x) \in A^c, T^2(x) \notin A, \dots, T^{n-1}(T(x)) \notin A, T^n(T(x)) \in A$

Πρέπει v.d.o. για $C \in \mathcal{A}_A$ έχουμε ότι $\mu_A(T_A^{-1}(C)) = \mu_A(C) \Leftrightarrow$

$\Leftrightarrow \mu(T_A^{-1}(C)) = \mu(C) = \mu(T^{-1}(C))$

$T_A^{-1}(C) = \bigcup_{n=1}^{\infty} T^{-n}(C) \cap A_n$. Αρα $\mu(T_A^{-1}(C)) = \sum_{n=1}^{\infty} \mu(T^{-n}(C) \cap A_n)$

$A_1 \cup B_1 = T^{-1}(A)$ $A_{n+1} \cup B_{n+1} = T^{-1}(B_n)$.

$\mu(T^{-1}(C)) = \mu(T^{-1}(C) \cap T^{-1}(A)) = \mu(T^{-1}(C) \cap A_1) + \mu(T^{-1}(C) \cap B_1)$
 $= \mu(T^{-1}(C) \cap A_1) + \mu(T^{-2}(C) \cap T^{-1}(B_1)) =$

$$= \mu(T^{-1}(C) \cap A_1) + \mu(T^{-2}(C) \cap A_2) + \mu(T^{-2}(C) \cap B_2) = \dots =$$

$$= \sum_{j=1}^n \mu(T^{-j}(C) \cap A_j) + \mu(T^{-n}(C) \cap B_n) \text{ και } \mu(T^{-n}(C) \cap B_n) \leq \mu(B_n) \rightarrow 0$$

επειδή τα B_n είναι γενικά και άρα $\sum_{n=1}^{\infty} \mu(B_n) = \mu\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} B_n\right) < +\infty$

Άρα παίρνουμε $\lim_{n \rightarrow \infty}$ καθώς $n \rightarrow \infty$ $\mu(T^{-n}(C)) = \sum_{n=1}^{\infty} \mu(T^{-n}(C) \cap A_n) =$

$$= \mu(TA^{-1}(C))$$

Έστω τώρα (X, \mathcal{A}, μ, T) αντιστρέψιμο. Στην περίπτωση αυτή, ορίζουμε το A ως $A = B \cap \limsup_n T^{-n}(B) \cap \limsup_n T^n(B)$

μάθημα 16
28/11/18

Πρόταση Αν το (X, \mathcal{A}, μ, T) είναι αντιστρέψιμο σ.δ.μ. τότε το $(A, \mathcal{A}_A, \mu_A, T_A)$ είναι επίσης αντιστρέψιμο.

Πρόταση Αν το (X, \mathcal{A}, μ, T) είναι αντιστρέψιμο και εργοδικό σ.δ.μ. τότε το $(A, \mathcal{A}_A, \mu_A, T_A)$ είναι εργοδικό, όπου $A = B \cap \limsup_n T^{-n}(B) \cap \limsup_n T^n(B)$

απόδειξη Έστω ότι. Τότε υπάρχει $C \in \mathcal{A}_A$ τ.ω. $T_A(C) = C$ και $\mu_A(C) \in (0, 1)$. Άρα $\mu(C) \in (0, 1)$.

Ορίζουμε $\tilde{C} = \bigcup_{k \in \mathbb{N}} \bigcup_{n=0}^{k-1} T^n(A_k \cap C)$ όπου $A_k = \{x \in A / N_B(x) = k\} =$

$$= \begin{cases} A \cap T^{-1}(A) & , k=1 \\ A \cap T^{-1}(A^c) \cap \dots \cap T^{-(k-1)}(A^c) \cap T^{-k}(A) & , k \geq 2 \end{cases}$$

Παρατήρηση το \tilde{C} είναι T -αμετάθετο

απόδειξη $T(\tilde{C}) = \bigcup_{k \in \mathbb{N}} \bigcup_{n=0}^{k-1} T^{n+1}(A_k \cap C) = \bigcup_{k \in \mathbb{N}} \bigcup_{n=1}^k T^n(A_k \cap C) \cup \bigcup_{k \in \mathbb{N}} T^k(A_k \cap C)$

$$= \bigcup_{k \in \mathbb{N}} \bigcup_{n=1}^{k-1} T^n(A_k \cap C) \cup \bigcup_{k \in \mathbb{N}} T_A(A_k \cap C) = \bigcup_{k \in \mathbb{N}} \bigcup_{n=1}^{k-1} T^n(A_k \cap C) \cup T_A(C) =$$

$$= \bigcup_{k \in \mathbb{N}} \bigcup_{n=1}^{k-1} T^n(A_k \cap C) \cup C = \bigcup_{k \in \mathbb{N}} \bigcup_{n=1}^{k-1} T^n(A_k \cap C) \cup \bigcup_{k \in \mathbb{N}} (C \cap A_k) =$$

$$= \bigcup_{k \in \mathbb{N}} \bigcup_{n=0}^{k-1} T^n(A_k \cap C) = \tilde{C}$$

Έχουμε ότι $\tilde{C} \supseteq C$, επομένως $\mu(\tilde{C}) \geq \mu(C) > 0$. Επίσης $X \setminus \tilde{C} \supseteq A \setminus C$

Πραγματι, αν $x \in A \cap C$ τότε $x \in \tilde{X} = X \setminus \bigcup_{k \in \mathbb{N}} \bigcup_{m=0}^{k-1} T^m(A \cap C) =$

$$= \bigcap_{k \in \mathbb{N}} \bigcap_{m=0}^{k-1} (X \setminus T^m(A \cap C))$$

$x \in A \Rightarrow x \notin T^m(A \cap C) \supseteq T^m(A \cap C)$ για $m=0, \dots, k-1$

Επίσης $x \in C$ άρα $x \notin A \cap C \quad \forall x \in \mathbb{N}$

Άρα $x \notin T^m(A \cap C) \quad \forall k \in \mathbb{N}$ για $m=0$. Επομένως $\mu(\tilde{X}) \geq \mu(A \cap C) > 0$

αφού $\mu_A(C) = \frac{\mu(C)}{\mu(A)} < 1$. Αφού το αρχικό σύστημα είναι ερгодικό

έχουμε ατότο

Θεώρημα (Kac)

Έστω (X, \mathcal{A}, μ, T) σ.δ.μ. και $A \in \mathcal{A}$ με $\mu(A) > 0$.

Έστω $N_A(x) = \inf \{ n \in \mathbb{N} \mid T^n(x) \in A \}$

τότε $\int_A N_A d\mu = 1 - \mu(\{x \in X \mid T^n(x) \notin A \quad \forall n \geq 0\})$

Πορίσμα Αν (X, \mathcal{A}, μ, T) είναι ερгодικό σ.δ.μ. και $A \in \mathcal{A}$ με $\mu(A) > 0$

τότε $\int_A N_A d\mu = 1$ και άρα $\int_A N_A d\mu_A = \frac{1}{\mu(A)}$

απόδειξη: Όταν το σύστημα είναι ερгодικό $\mu(\{x \in X \mid T^n(x) \notin A \quad \forall n \geq 0\}) =$

$$= \mu\left(\bigcap_{n=0}^{\infty} T^{-n}(A^c)\right) = 1 - \mu\left(\bigcup_{n=0}^{\infty} T^{-n}(A)\right) = 0$$

απόδειξη Θεωρήματος

Ορίζουμε $A_n = \{x \in A \mid N_A(x) = n\} = \begin{cases} T^{-1}(A) \cap A, & n=1 \\ A \cap T^{-1}(A^c) \cap \dots \cap T^{-n+1}(A^c) \cap T^{-n}(A) \end{cases}$

$B_n = \{x \in X \setminus A \mid N_A(x) = n\}$ για $n \in \mathbb{N}$.

$$A_\infty = \bigcap_{n=1}^{\infty} A \cap T^{-n}(A^c), \quad B_\infty = \bigcap_{n=1}^{\infty} (X \setminus A) \cap T^{-n}(A^c)$$

Από Poincaré, $\mu(A_\infty) = 0$.

Παρατηρούμε ότι $A_1 \cup B_1 = T^{-1}(A)$. Για $n \in \mathbb{N}$: $A_{n+1} \cup B_{n+1} = T^{-1}(B_n)$.

$x \in A_{n+1} \cup B_{n+1}$ αν $\forall T(x) \notin A, \dots, T^n(x) \notin A, T^{n+1}(x) \in A$

$x \in T^{-1}(B_n)$ αν $T(x) \notin A, \dots, T^n(x) \notin A, T^{n+1}(x) \in A$.

Έχουμε ότι $X = A_\infty \cup B_\infty \cup \bigcup_{n=1}^{\infty} (A_n \cup B_n)$ γεννά ευθεία Ενομέτως:

$$1 = \underbrace{\mu(A_\infty)}_0 + \mu(B_\infty) + \sum_{n=1}^{\infty} \mu(A_n) + \sum_{n=1}^{\infty} \mu(B_n) \quad (1)$$

Επίσης $T^{-1}(B_n) = A_{n+1} \cup B_{n+1}$, επομένως $\mu(B_n) = \mu(T^{-1}(B_n)) = \mu(A_{n+1}) + \mu(B_{n+1})$
 $= \mu(A_{n+1}) + \mu(A_{n+2}) + \mu(B_{n+2}) = \dots = \sum_{j=n+1}^m \mu(A_j) + \mu(B_m), \forall m > n$.

Παίρνω όριο καθώς $m \rightarrow \infty$. $\mu(B_n) \stackrel{(1)}{=} \sum_{j=n+1}^{\infty} \mu(A_j) + 0 = \sum_{j=n+1}^{\infty} \mu(A_j) \quad (2)$

* επειδή τα $B_n, n \in \mathbb{N}$ είναι γεννά αμοι 2, άρα $\sum_{n=1}^{\infty} \mu(B_n) = \mu(\bigcup_{n=1}^{\infty} B_n) \leq 1$
 οπότε $\mu(B_n) \rightarrow 0$.

Από (1), (2) : $1 - \mu(B_\infty) = \sum_{n=1}^{\infty} \mu(A_n) + \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{j=n+1}^{\infty} \mu(A_j) = \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{j=n}^{\infty} \mu(A_j) =$

$$= \sum_{n=1}^{\infty} \mu(\{x \in A \mid N_A(x) \geq n\}) = \int \mu(N_A > t) dt = \int_A N_A d\mu$$

Θεώρημα (Rokhlin)

Έστω (X, \mathcal{A}, μ, T) αντιστρέψιμο και ερгодικό σ.δ.μ με το μ χωρίς άτομα.

Τότε $\forall \varepsilon > 0, \forall n \in \mathbb{N} \exists C \in \mathcal{A}$ με $\mu(C) > 0$ τ.ω.

(1) $C, T(C), \dots, T^{n-1}(C)$ είναι γεννά αμοι δύο.

(2) $\mu(C \cup T(C) \cup \dots \cup T^{n-1}(C)) > 1 - \varepsilon$

απόδειξη Αοθέντων των $\varepsilon > 0$ και $n \in \mathbb{N}$, επειδή το μ δεν έχει άτομα, $\exists B \in \mathcal{A}$ τ.ω. $0 < \mu(B) < \frac{\varepsilon}{n-1}$.

Ορίζουμε $A = B \cap \limsup_n T^{-n}(A) \cap \limsup_n T^n(A)$ και τον επαχόμενο νόρσο του Kakutani. Ορίζουμε : $C = \bigcup_{k=n}^{\infty} \bigcup_{j=0}^{\lfloor \frac{k-n}{n} \rfloor - 1} T^{jn}(A_k)$

όπου $A_k = \{x \in A \mid T(x) \notin A, \dots, T^{k-1}(x) \notin A, T^k(x) \in A\}$ $k \in \mathbb{N}$.

$$\lfloor \frac{k}{n} \rfloor = m \text{ αν } mn \leq k < (m+1)n. \text{ Άρα } C = \bigcup_{m=1}^{\infty} \bigcup_{k=mn}^{(m+1)n-1} \bigcup_{j=0}^{m-1} T^{jn}(A_k) =$$

$$\begin{aligned}
&= \bigcup_{k=n}^{2n-1} A_k \cup \bigcup_{k=2n}^{3n-1} A_k \cup \bigcup_{k=3n}^{4n-1} A_k \\
&\quad \cup \bigcup_{k=2n}^{3n-1} T^n(A_k) \cup \bigcup_{k=3n}^{4n-1} T^n(A_k) \dots \\
&\quad \cup \bigcup_{k=3n}^{4n-1} T^{2n}(A_k) \dots
\end{aligned}$$

Πομπόμος $C, T(C), \dots, T^{n-1}(C)$ είναι γεννά από δύο
απόδειξη $T^i(C) = \bigcup_{k=n}^{\infty} \bigcup_{j=0}^{\lfloor \frac{k}{n} \rfloor - i} T^{j+n+i}(A_k), (i \in \{0, 1, \dots, n-1\})$

Εστω $j_1, i_1, k_1, i_2, j_2, k_2$ τ.ω. $k_1, k_2 \geq n$.
 $j_1 \leq \lfloor \frac{k_1}{n} \rfloor - i_1, j_2 \leq \lfloor \frac{k_2}{n} \rfloor - i_2, (i_1, i_2 \in \{0, \dots, n-1\})$

Αν $n \cdot j_1 + i_1 = n \cdot j_2 + i_2$ τότε $(j_1 - j_2)n = i_2 - i_1$ και επειδή
 $(i_1, i_2 \in \{0, \dots, n-1\})$ πρέπει $j_1 = j_2$ και από $i_1 = i_2$. Αρα υποθέτουμε
 ότι $j_1 n + i_1 \neq j_2 n + i_2$. Έχουμε $j_1 n + i_1 < (j_1 + 1)n \leq \lfloor \frac{k_1}{n} \rfloor n \leq k_1$

Λήμμα Αν $l_1 < k_1, l_2 < k_2$ και $l_1 \neq l_2$ τότε $T^{l_1}(A_{k_1}) \cap T^{l_2}(A_{k_2}) = \emptyset$

Απόδειξη Εστω ότι $x \in T^{l_1}(A_{k_1}) \cap T^{l_2}(A_{k_2})$. Τότε υπάρχουν $x_1 \in A_{k_1}$
 και $x_2 \in A_{k_2}$: $T^{l_1}(x_1) = x = T^{l_2}(x_2)$. Εστω $l_1 < l_2$, τότε

$\lfloor x_1 = T^{l_2 - l_1}(x_2) \text{ με } x_2 \in A_{k_2} \text{ και } l_2 - l_1 < k_2 \text{ που είναι άτοπο} \rfloor$

Από το Λήμμα $T^{j_1 n + i_1}(A_{k_1}) \cap T^{j_2 n + i_2}(A_{k_2}) = \emptyset$.

Επεται ότι $T^i(C) \cap T^{i'}(C) = \emptyset$.

$$\begin{aligned}
C \cup T(C) \cup \dots \cup T^{n-1}(C) &= \bigcup_{m=1}^{\infty} \bigcup_{k=mn}^{(m+1)n-1} \bigcup_{j=0}^{m-1} T^j(A_k) \\
&= \bigcup_{m=1}^{\infty} \bigcup_{k=mn}^{(m+1)n-1} \bigcup_{j=0}^{m-1} T^j(A_k)
\end{aligned}$$

$$\text{Επίσης } \bigcup_{k=0}^{\infty} T^k(A) = \bigcup_{k=1}^{\infty} \bigcup_{m=0}^{k-1} T^m(A_k) =$$

$$= \bigcup_{m=1}^{\infty} \bigcup_{k=mn}^{(m+1)n-1} \bigcup_{j=0}^{k-1} T^j(A_k) \cup \bigcup_{k=0}^{n-1} \bigcup_{j=0}^{k-1} T^j(A_k)$$

$$\mu\left(\bigcup_{k=0}^{\infty} T^k(A) \setminus C \cup T(C) \cup \dots \cup T^{n-1}(C)\right) =$$

$$= \sum_{k=0}^{n-1} \sum_{j=0}^{k-1} \mu(T^j(A_k)) + \sum_{m=1}^{\infty} \sum_{k=mn}^{(m+1)n-1} \sum_{j=mn}^{k-1} \mu(T^j(A_k)) =$$

$$\begin{aligned} \sigma^{\varepsilon, \mu} &= \sum_{k=0}^{n-1} k \mu(A_k) + \sum_{m=1}^{\infty} \sum_{k=mn}^{(m+1)n-1} (k-mn) \mu(A_k) \leq \sum_{k=0}^{n-1} k \mu(A_k) + \\ &+ \sum_{m=1}^{\infty} \sum_{k=mn}^{(m+1)n-1} (n-1) \mu(A_k) = (n-1) \sum_{k=1}^{\infty} \mu(A_k) = (n-1) \mu(A) = (n-1) \mu(B) < \varepsilon \end{aligned}$$

Από ερгодικότητα έχουμε ότι $\mu\left(\bigcup_{n=0}^{\infty} T^n(A)\right) = 1$

(Εφαρμογή ερгодικότητας στην T^{-1})

Άρα $\mu(C \cap T(C) \cap \dots \cap T^{n-1}(C)) \geq 1 - \varepsilon$

Μαθημα 17°
3/12/18

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3° - ΤΟΠΟΛΟΓΙΚΑ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Ένα τοπολογικό δυναμικό σύστημα είναι ένα (X, T) , όπου X συμπαγής μετρικός χώρος $T: X \rightarrow X$ αντιστροφή.

Ένα τ.δ.σ (X, T) είναι αντιστρέψιμο αν $T: X \rightarrow X$ είναι ομομορφισμός. Για αυτό αρκεί η T^{-1} να υπάρχει μόνον.

Παραδείγματα

1) $X = \mathbb{T}$, $T(x) = x + \alpha \pmod{1}$, $x \in \mathbb{T}$. (X, T) τοπολογικό δυναμικό σύστημα, αντιστρέψιμο.

Γενικότερα, κάθε σφαίρα $T(x) = ax$, $a \in \mathbb{C}$, $x \in \mathbb{C}$ με την \mathbb{C} συμπαγή μετρική ομάδα είναι ένα τ.δ.σ.

2) Εμφωμορφισμοί τερών: A ένας $d \times d$ πίνακας με $A_{ij} \in \mathbb{Z}$, $\forall i, j \in \{1, \dots, d\}$
 $T(x) = Ax \pmod{1}$ $x \in \mathbb{T}^d$ ορίζει απεικόνιση $T: \mathbb{T}^d \rightarrow \mathbb{T}^d$ και ως χώρο (X, T) είναι τ.δ.σ.

3) Σ πεπερασμένο σύνολο. $X = S^{\mathbb{N}} = \sum \mathbb{Z} = (x_n)_{n \in \mathbb{N}} / x_n \in S \forall n \in \mathbb{N}$
 $T: X \rightarrow X$ shift $(Tx)_n = x_{n+1}$, $n \in \mathbb{N}$.
 Μετρική $d((x_n)_{n \in \mathbb{N}}, (y_n)_{n \in \mathbb{N}}) = e^{-n(x, y) + 1}$
 $n(x, y) = \inf \{n \in \mathbb{N} / x_n \neq y_n\}$
 $n \neq \emptyset = +\infty$

4) Σ πεπερασμένο σύνολο. $X = S^{\mathbb{Z}} = \sum \mathbb{Z} = (x_n)_{n \in \mathbb{Z}} / x_n \in S \forall n \in \mathbb{Z}$
 $T: X \rightarrow X$ shift $(Tx)_{n \in \mathbb{Z}} = x_n \forall n \in \mathbb{Z}$
 Μετρική $d((x_n)_{n \in \mathbb{Z}}, (y_n)_{n \in \mathbb{Z}}) = e^{-n(x, y)}$.

$$h(x, y) = \inf \{ n \in \mathbb{N} \mid x_n \neq y_n \text{ ή } x_n \neq y_{-n} \}$$

Το (X, T) είναι αντιστρέψιμο τ.δ.σ.

Ελαχιστικά δυναμικά συστήματα

Ορισμός Ένα τ.δ.σ (X, T) λέγεται ελαχιστικό αν τα μόνο αναλλοίωτα κλειστά υποσύνολα του X είναι το \emptyset και το X , όπου αναλλοίωτο σημαίνει $T(E) \subseteq E$ (ή $T^{-1}(E) \supseteq E$)

Αν (X, T) και $\emptyset \neq F \subset X$ με $T(F) \subseteq F$ μπορούμε να θεωρήσουμε $T|_F : F \rightarrow F$

Παρατηρήσεις

1) Αν (X, T) τ.δ.σ., X απίρο σύνολο και είναι ελαχιστικό τότε το σύστημα δεν μπορεί να περιέχει περιοδικά σημεία, δηλαδή σημεία τ.ω. $T^n(x) = x$ για κάποιο $n \in \mathbb{N}$.

Πράγματι, αν x περιοδικό, δηλ. $T^n(x) = x$, τότε το σύνολο $\{x, T(x), T^2(x), \dots, T^{n-1}(x)\}$ είναι μη κενό, κλειστό, αναλλοίωτο υποσύνολο και δεν είναι οτις ο X . Αυτό αντιτίθεται στην ελαχιστικότητα.

2) Αν (X, T) ελαχιστικό τ.δ.σ τότε $T(X) = X$.

Πράγματι, αν $T(X) \subset X$ γνωρίζουμε ότι $T(X)$ συμπάγες και άρα κλειστό και $T(T(X)) \subseteq T(X)$, $T(X) \neq \emptyset$ και έχουμε άτοπο παρά.

3) Αν (X, T) τ.δ.σ και F_1, F_2 κλειστά αναλλοίωτα υποσύνολα τ.ω. $(F_i, T|_{F_i})$ να είναι ελαχιστικά $i \in \{1, 2\}$ τότε $F_1 = F_2$ ή $F_1 \cap F_2 = \emptyset$

Πράγματι, αν $F_1 \cap F_2 \neq \emptyset$ έχουμε ότι $F_1 \cap F_2$ είναι κλειστό και $T(F_1 \cap F_2) \subseteq F_1 \cap F_2$ και $F_1 \cap F_2 \subseteq F_i$, $i \in \{1, 2\}$. Επειδή F_1, F_2 ελαχιστικά, πρέπει $F_1 \cap F_2 = F_1$ και $F_1 \cap F_2 = F_2$. Άρα $F_1 = F_2$.

Παραδείγματα

1) $X = \mathbb{T}$, $T(x) = 2x \pmod{1}$ δεν είναι ελαχιστικό γιατί έχει σταθερά σημεία. $T(0) = 0$.

Γενικά επιμορφισμοί του d -ζωράν δεν είναι ελαχιστικοί.

2) Οι χώροι shift $X = S^{\mathbb{N}}$ ή $X = S^{\mathbb{Z}}$ με T το shift δεν είναι ελαχιστικοί επίσης γιατί έχουν σταθερά σημεία $(s, s, s, \dots) \in X$ αφού $s \in S$ είναι σταθερό σημείο.

Πρόταση Έστω (X, T) τ.δ.σ. Τα εξής είναι ισοδύναμα.

1) (X, T) ελαχιστικό

2) $\overline{\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}} = X \quad \forall x \in X$

3) $\forall \emptyset \neq U \subseteq X$ ανοικτό, $X = \bigcup_{n=0}^{\infty} T^{-n}(U)$

Σημείωση Λόγω συμπαγείας, το (3) μπορεί να γραφτεί ως:

$\forall \emptyset \neq U \subseteq X$ ανοικτό $\exists N \in \mathbb{N}$ τ.ω. $X = \bigcup_{n=0}^N T^{-n}(U)$

Απόδειξη 1) \Rightarrow 2) Έστω $x \in X$. Έχουμε:

$\overline{\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}} \subseteq \overline{\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}} \subseteq \overline{\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N}\}} \subseteq$
 $\subseteq \overline{\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}}$. Άρα το $\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}$ είναι αναλλοίωτο

και κλειστό και επίσης δεν είναι κενό (περιέχει το x). Άρα το άσπμα είναι ελαχιστικό, ηρέλι $\overline{\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}} = X$

2) \Rightarrow 3) Έστω U ανοικτό, $U \neq \emptyset$. Έστω $x \in X$. Γνωρίζουμε ότι $\overline{\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}} = X$. Άρα $\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\} \cap U \neq \emptyset$.

Άρα $\exists n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ τ.ω. $T^n(x) \in U \Leftrightarrow x \in T^{-n}(U) \subseteq \bigcup_{m=0}^{\infty} T^{-m}(U)$.

Έρεται ότι $X = \bigcup_{m=0}^{\infty} T^{-m}(U)$.

3) \Rightarrow 1) Έστω $E \subseteq X$ κλειστό τ.ω. $T(E) \subseteq E \Leftrightarrow E \subseteq T^{-1}(E)$

Έστω ότι $E \neq X$. Τότε $U = X \setminus E \neq \emptyset$ ανοικτό. Άρα $X = \bigcup_{n=0}^{\infty} T^{-n}(U)$

Επίσης $E \subseteq T^{-1}(E) \Leftrightarrow T^{-1}(U) \subseteq U$.

Άρα $T^{-n}(U) \subseteq U \quad \forall n \geq 0$ και άρα $X = \bigcup_{n=0}^{\infty} T^{-n}(U) = U$, άρα $E = \emptyset$.

Άρα (X, T) ελαχιστικό.

Παράδειγμα $X = \mathbb{R}$, $T(x) = x + \alpha \pmod{1}$.

Αν $\alpha \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q}$ το σύστημα (X, T) είναι ελαχιστικό

Από θ. Kronecker $\overline{\{T^n(0) \mid n \in \mathbb{N}\}} = \mathbb{R}$. Επεται ότι

$\overline{\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N}\}} = X \quad \forall x \in X = \mathbb{R}$. Από ρεσταί το σύστημα είναι ελαχιστικό.

Γενικά κάθε ερгодική στροφή συμπαγούς ομάδας είναι ελαχιστικό σύστημα.

Για αντιστρέψιμο σύστημα (X, T) μπορούμε να ορίσουμε "αμφίπλευρη" ελαχιστικότητα. Δηλ:

Ορισμός Ένα αντιστρέψιμο τ.δ.σ θα λέγεται αμφίπλευρα ελαχιστικό αν για κάθε κλειστό $E \subseteq X$ με $T(E) = E$ είναι $\phi \neq X$.

Πρόταση Έστω (X, T) ένα αντιστρέψιμο τ.δ.σ. Τα εξής είναι ισοδύναμα.

- 1) Το (X, T) είναι αμφίπλευρα ελαχιστικό
- 2) $\overline{\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{Z}\}} = X \quad \forall x \in X$
- 3) $\forall \phi \neq U \subseteq X$ ανοικτό, $X = \bigcup_{n \in \mathbb{Z}} T^n(U)$

απόδειξη Ίδια με μονόπλευρη ελαχιστικότητα

Παρατήρηση

Για ένα αντιστρέψιμο σύστημα (X, T) μονόπλευρη ελαχιστικότητα \Rightarrow αμφίπλευρη

Πρόταση Ένα αντιστρέψιμο τ.δ.σ είναι (μονόπλευρα) ελαχιστικό αν και μόνο αν είναι αμφίπλευρα ελαχιστικό.

απόδειξη Αρκεί ν.δ.σ. αμφίπλευρη ελαχιστικότητα \Rightarrow μονόπλευρη.

Αρκεί να δειχτεί το εξής:

Λήμμα Αν (X, T) είναι τ.δ.σ. και $E \subseteq X$ κλειστό τ.ω. $T(E) \subseteq E$ τότε υπάρχει $F \subseteq E$ κλειστό τ.ω. $T(F) = F$ και $F \neq \phi$ αν $E \neq \phi$.

απόδειξη Έστω $E \neq \phi$, κλειστό τ.ω. $T(E) \subseteq E$. Ορίζουμε

$F = \bigcap_{n=0}^{\infty} T^n(E)$. Το F είναι συμπαγές, άρα κλειστό. Έχουμε

$E \supseteq T(E) \supseteq T^2(E) \supseteq T^3(E) \supseteq \dots$ και $T^n(E) \neq \emptyset \quad \forall n \in \mathbb{N}$ για $E \neq \emptyset$
 Άρα η $T^n(E)$, $n \in \mathbb{N}$ είναι φθίνουσα ακολουθία σμπαχών, μη κενών υποσυνόλων του σμπαχού X άρα $\bigcap_{n=0}^{\infty} T^n(E) \neq \emptyset$.

Γεωμετρική: $T(F) \subseteq F$
 Πράγματι, $T(F) = T\left(\bigcap_{n=0}^{\infty} T^n(E)\right) \subseteq \bigcap_{n=0}^{\infty} T^{n+1}(E) = \bigcap_{n=1}^{\infty} T^n(E) \subseteq \bigcap_{n=0}^{\infty} T^n(E) = F$

Γεωμετρική: $F \subseteq T(F)$
 Πράγματι, εστω $x \in F$ τότε $x \in T^n(E) \quad \forall n \in \mathbb{N}$, δηλ. $\forall n \in \mathbb{N}$
 $\exists x_n \in E$ τ.ω. $T^n(x_n) = x$, δηλ. για $y = T^{n-1}(x_n)$ έχουμε:
 $y \in T^{n-1}(E) \cap T^{-1}(\{x\})$, $n \in \mathbb{N}$, δηλ. τα $T^n(E) \cap T^{-1}(\{x\})$, $n \in \mathbb{N}$ είναι φθίνουσα ακολουθία σμπαχών, μη κενών υποσυνόλων του X . Άρα πάλι $\bigcap_{n=0}^{\infty} T^n(E) \cap T^{-1}(\{x\}) \neq \emptyset$

Αν $y \in \bigcap_{n=0}^{\infty} T^n(E) \cap T^{-1}(\{x\})$ τότε $y \in F$ και $T(y) = x$. Άρα $x \in T(F)$

Θεώρημα Birkhoff

Κάθε τ.δ.σ. (X, T) περιέχει ένα ελάχιστο υποσύνστημα

απόδειξη $\mathcal{F} = \{E \subseteq X \mid E \neq \emptyset \text{ κλειστό και } T(E) \subseteq E\}$

$\mathcal{F} \neq \emptyset$ γιατί $X \in \mathcal{F}$. Διατάξουμε \mathcal{F} $E_1 \leq E_2$ αν $E_1 \subseteq E_2$

Αν \mathcal{F}' αλυσίδα στο \mathcal{F} , δηλ. \mathcal{F}' είναι ορθά διατεταγμένο υποσύνολο

Αρκεί ν.δ.σ. η \mathcal{F}' έχει κάτω φράγμα. Πράγματι, $F = \bigcap E$ είναι

κλειστό. Γεωμ. $T(F) \subseteq F$. Από ιδιότητα περιφερειών $E \in \mathcal{F}'$

τομή, το F είναι μη κενό (τομή μη κενών σμπαχών με την

ιδιότητα ότι κάθε περιφερειακή τομή τους είναι μη κενή) Άρα $F \in \mathcal{F}$

και $F \subseteq E \quad \forall E \in \mathcal{F}'$. Άρα οπώς F είναι κάτω φράγμα για την \mathcal{F}'

Από το λήμμα του Zorn η \mathcal{F} έχει ελάχιστο στοιχείο. Τότε το

$(F, T|_F)$ είναι ελάχιστο υποσύνστημα του (X, T) .

Ερώτημα: Γράφεται κάθε σύνστημα σαν γνηθ έωση ελάχιστων υποσυστημάτων;

Απάντηση: Όχι

Αντιπαράδειγμα $X = \{0, 1\}^{\mathbb{Z}}$, $T: X \rightarrow X$ shift, $x = (x_n)_{n \in \mathbb{Z}}$ όπου

$x_n = 1 \quad \forall n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ $x_n = 0 \quad \forall n < 0$. Έστω $X' = \{T^n(x) \mid n \in \mathbb{Z}\}$

Θεωρούμε το σύστημα $(X', T|_{X'})$

$$X' = \{T^n(x) \mid n \in \mathbb{Z}\} \cup \{(\dots, 0, 0, 0, \dots)\} \cup \{(\dots, 1, 1, 1, \dots)\}$$

πρόσθετο, το X' δεν είναι ελαχιστικό, οπότε σφαιρίζεται στην ένωση ελαχιστικών.

Πρόταση Αν (X, T) ελαχιστικό τ.δ.σ. τότε κάθε $f \in C(X)$

αναλλοίωτη είναι σταθερή.

Απόδειξη Έστω $x \in X$ και θεωρούμε το σύνολο $\{f(T^n(x)) \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}$ για $f \in C(X)$ αναλλοίωτη. Αυτό είναι μονοσύνολο, έστω $\{c\}$.

Έστω $y \in X$, τότε αν $y = T^n(x)$ για κάποιο $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ τότε $f(y) = c$. Άλλως υπάρχει $n_1 < n_2 < \dots$ τ.ω. $T^{n_k}(x) \rightarrow y$ επειδή η τροχιά $\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\} = X$. Από συνέχεια $f(T^{n_k}(x)) \rightarrow f(y)$ οπότε $f(y) = c$ οπότε $f(y) = c \quad \forall y \in X$. $\square \quad \forall k \in \mathbb{N}$

Παρατήρηση Το αντίστροφο δεν ισχύει. Το επιχείρημα αν πάρμε δουλεύει και όταν έχω μόνιμη τροχιά.

Αντίπαράδειγμα γενικά

$X = \mathbb{T}$, $T(x) = 2x \pmod{1}$. Έστω $\forall f \in C(\mathbb{T})$ και αναλλοίωτη, έχουμε ότι $f \in L^2(\mathbb{T}, d\pi)$ και αναλλοίωτη. $(\mathbb{T}, \mathcal{B}_{\mathbb{T}}, d\pi, T)$ είναι ερгодικό. Άρα $f = \text{σταθερή σ.π.}$ και αφού $f \in C(\mathbb{T})$ πρέπει $f = \text{σταθερή παντού}$. Άρα κάθε $f \in C(\mathbb{T})$ αναλλοίωτη είναι σταθερή αλλά το σύστημα δεν είναι ελαχιστικό (όπως είδαμε).

Ορισμός Ένα τ.δ.σ. (X, T) λέγεται τοπολογικά μεταβατικό αν έχει μια πυκνή τροχιά, δηλ. $\exists x \in X$ τ.ω. $\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\} = X$

μάθημα 1B°
5/12/18

Παρατήρηση Ελαχιστικό \Rightarrow τοπολογικά μεταβατικό.

Ορισμός Ένα αντιστρέψιμο τ.δ.σ. (X, T) λέγεται εμφινδύρα μεταβατικό αν υπάρχει μια πυκνή εμφινδύρα τροχιά, δηλ. $\exists x \in X$ τ.ω. $\{T^n(x) \mid n \in \mathbb{Z}\} = X$.